

## **Zaaknummer 2011-T294 B**

**29 mei 2013**

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],  
hierna te noemen: de vicaris-generaal.

### **1. De procedure**

---

Op 12 februari 2013 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klaagster tegen aangeklaagde (wijlen) [naam]. De KLAC heeft de Bisschop van Roermond geadviseerd de klacht gegrond te verklaren.

De vicaris-generaal heeft, na een door het secretariaat van de KLAC verleend uitstel, op 5 maart 2013 (ingekomen op 7 maart 2013) een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 12 februari 2013.

Bij schrijven van 29 maart 2013 (ingekomen op 3 april 2013) is door mevrouw mr. J.P.A. Thijssen namens klaagster op het bezwaarschrift gereageerd.

Op 26 april 2013 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

### **2. De inhoud van het bezwaar**

De vicaris-generaal stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. Daartoe is – kort weergegeven – onder meer aangevoerd dat het advies van de KLAC een innerlijke tegenstrijdigheid bevat. Het “feitencomplex” laat volgens de KLAC wel het seksueel misbruik aannemelijk zijn, maar maakt het tegelijkertijd niet mogelijk de precieze aard van dat seksueel misbruik met voldoende aannemelijkheid vast te stellen. Hiermee bevat het advies een innerlijke tegenstrijdigheid. Als de feiten zoals die naar voren zijn gebracht en die handelen over wat er gebeurd is niet voldoende zijn om de aard van het misbruik “met voldoende aannemelijkheid vast te stellen” dan zijn die ook niet toereikend om het seksueel misbruik wel aannemelijk te laten zijn.

### 3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klaagster, door de aangeklaagde en door de kerkelijke gezagsdrager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen nieuwe inhoudelijke beoordeling is van een klacht. Getoetst wordt of het advies van de KLAC tot stand gekomen is in strijd met een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De KLAC komt in haar advies van 12 februari 2013 tot het oordeel dat uit de verklaring van klaagster en de overgelegde steunbewijzen voldoende aannemelijk is geworden dat klaagster door aangeklaagde seksueel is misbruikt. De voorhanden steunbewijzen zijn naar het oordeel van de KLAC evenwel niet toereikend om de stelling van klaagster dat zij minimaal acht keer verkracht is door aangeklaagde aannemelijk te achten. Na zeer ampel beraad is de KLAC dan ook tot de slotsom gekomen dat er bij klaagster weliswaar sprake is geweest van seksueel misbruik door aangeklaagde gedurende geruime tijd en met enige frequentie, maar dat het voor de KLAC niet mogelijk is gebleken de precieze aard van dat seksueel misbruik met voldoende aannemelijkheid vast te stellen.

De bijzondere kamer is van oordeel dat, gelet op de inhoud van het klachtdossier en de door de KLAC gegeven motivering, in dit geval de KLAC niet in redelijkheid tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. De Procedure brengt met zich mee dat in een advies tot gegrondverklaring de aard van het misbruik dient te worden beschreven. Door klaagster is aangegeven dat zij geruime tijd door aangeklaagde seksueel is misbruikt, waaronder meerdere verkrachtingen. In dit geval had de KLAC, nu zij de verkrachtingen niet aannemelijk achtte dienen vast te stellen waaruit het aan te nemen seksueel misbruik dan wel zou hebben bestaan. Nu de KLAC daartoe op grond van de stukken en de behandeling ter zitting niet in staat was, had de KLAC seksueel misbruik zonder nadere aanduiding niet behoren aan te nemen.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar gegrond verklaren.

Hierbij merkt de bijzondere kamer met nadruk op dat de nieuwe kamer (in een andere samenstelling) later oordelend over de klacht zich een eigen en zelfstandig oordeel zal vormen over de aannemelijkheid van de klacht.

### 3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar gegrond;
- bepaalt dat de zaak opnieuw wordt behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht;
- bepaalt dat het dossier, zonder het advies van 12 februari 2013, in handen wordt gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer.

Deze beslissing is gegeven op 29 mei 2013 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mr. C.H.W.M. Sterk, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.

---